

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜಗದ್ಗಳ ರೇಖಣಿಸಿದ್ದರು

ಡಾ. ಎ. ಸಿ. ವಾಲಿ*

*ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಫಾರ್ಮ ದಾಜೆಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ, ಧಾರವಾಡ

ಸಾರಾಂಶ (Abstract)

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜಗದ್ಗಳ ರೇಖಣಿಸಿದ್ದರು ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಏರಡು ಮುಖಿಗಳು. ರೇಖಣಿಸಿದ್ದರು ರೇಖಣಿಸಿದ್ದರು ಕೇವಲ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ ಸ್ವತಃ ಆಚರಿಸಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದು ಜಗದೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಜಗದ್ಗಳ ರೇಖಣಿಸಿದ್ದರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ವೀರಶೈವಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ ನೀಡಿದವರು ಜಗದ್ಗಳ ರೇಖಣಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ತಾತ್ತ್ವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಜಗದ್ಗಳ ರೇಖಣಿಸಿದ್ದರು ಜೀವನ ಸಾಧನೆ-ಅವರ ಬೋಧನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾದಗಳು (Keywords): ಜಗದ್ಗಳ ರೇಖಣಿಸಿದ್ದರು, ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ, ಬಸವಾದಿ ಶರಣರು, ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ, ಶೈವಧರ್ಮ.

ಪೀಠಿಕೆ

ವೀರಶೈವವು ಶೈವಧರ್ಮದ ಸರ್ವಾಂಗಿಣ ವಿಕಸಿತ ರೂಪ. ವೀರಶೈವ ಹೇಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾಮ “ಚತುರ್ವಾಕ್ಯಾತೀತನೆ ವೀರಶೈವ”¹ ಎಂದರುಹಿದರೇ, “ಬತ್ತಿಸ ನೆಲೆಕಲೆಗಳ ಸದ್ಗಳ ಮುಖಿದಿಂದರಿದ, ಬಸವ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಗಣಂಗಳಲ್ಲ, ಪ್ರಫಾರ್ಮ ನಿರಾಭಾರಿ ವೀರಶೈವ ಸನ್ಯಾಗ್ರವಿಡಿದಾಚರಿಸಿದರು ನೋಡಾ”² ಎಂದ ಮಹಾದೇವಿ ಅಕ್ಕ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣ ವೀರಶೈವಧರ್ಮದ ಸುಧಾರಕ ವಿನಿ: ಸ್ಥಾಪಕನಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದ ಹೀಗಿದೆ: “ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಗಿ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣನು, ಜಗದ್ವಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಅವಶರಿಸಿ, ವೀರಶೈವ ಮಾರ್ಗವನರುಪುವುದಕ್ಕೆ ಬಾವನ್ನು ವಿರಬನೋಳಗೊಂದು ಚರಿಸಿದನೆಂತೆಂದೆಡೆ”³ ಹೀಗಾಗಿ ಸ್ಥಾಯಿಂಭುವಾಗಮ, ಸುಪ್ರಭೇದಾಗಮ ಮತ್ತು ವೀರಾಗಮೋತ್ತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಂತೆ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪಕರು ಜಗದಾದಿ ಜಗದ್ಗಳ ರೇಖಣಿಸಿದ್ದರು ಪಂಚ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನುಪುಡು ದಾಖಿಲೆ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ತ ಮಾನವ ಕುಲಕೋಣಗೆ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗ ತಿಳಿಸಲು ‘ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ’ ಎಂಬ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ ನೀಡಿ ಪಾವನಗೈದವರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು.

Please cite this article as: ವಾಲಿ ಎ.ಸಿ. (2021). ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜಗದ್ಗಳ ರೇಖಣಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಷಂಧಿಂಬಿ: ಮಲ್ಲಿಕೆಸ್ಲಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರೀಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್ ಅಥ್ವ ಐಎಂಆರ್‌ಎಂ, 3(2), ಪು.ಸಂ. 36-50

ಶ್ರೀಮದ್ರೋವಣಸಿಧ್ವಸ್ಯ ಕುಲ್ಯಪಾಕಪುರೋತ್ತಮೇ ।
ಸೋಮೇಶಲಿಂಗಾಜ್ಞನನಮಾವಾಃ ಕದಲೀಪುರೇ //⁴

ಜಗದ್ಗುರು ಆದಿರೇಣಕರಿಂದ ಸಾಫಿತವಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾರಂಭಾಪುರೀ ಏಂತ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ ರೇವಣಸಿಧ್ವರು ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕ (ಆಂಧಾಪ್ರದೇಶ) ಸೋಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬಾಳಿಮೊನ್ಮೂರಿನ ಏಂತವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಈತ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೊದಲ ರೇವಣಸಿಧ್ವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾರದಾಪೀಠ ಸಾಫಕರಾದ ಆದಿಶಂಕರಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮೋಳೀಶ್ವರಲಿಂಗ ಮತ್ತು ರತ್ನಗಭ್ರಗಣಪತಿ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದವರು ರೇವಣಸಿಧ್ವರು. ಇವರ ಬಗೆಗೆ ಕಾಶೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ‘ಗುರುವಂತ ಕಾವ್ಯ’ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ:

ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮೋಳೀಶ್ವರಲಿಂಗಮಹಸ್ಯೇ ಸದಶ್ವಗಭ್ರಂ ಗಣಾನಾಯಕಂ ಜಿ ।

ಸ ವಿಶ್ವರೂಪಾಯ ಸುಸಿಧ್ವದತ್ತಂ ದತ್ತಾಂಶ್ವಗಾದೀಜ್ಞಿರ ಮಜ್ಞಯೇತಿ⁵ ॥

ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿವಾದ ‘ಸುಸಿಧ್ವದತ್ತಂ’ ಎಂಬುಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಕಾರರು “ಸುಸಿದ್ದೇನ ರೇವಣಸಿಧ್ವ ಮಹಾಯೋಗಿನಾ ದತ್ತಂ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮೋಳೀಶ್ವರಲಿಂಗಮ” ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿಶಂಕರರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ. 8ನೇ ಶತಕವೆಂದು ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ. ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದ ರೇಣಾಡು ಚೋಳರಾಜ ಎರಿಕಲ್ಲತ್ತು ಧನಂಜಯ ರಾಜನ ಕಲಮಲ್ಲ ಶಾಸನ, ಮೊಟ್ಟಿದುರ್ವಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ರೇವಣ’ನ ಉಲ್ಲೇಖಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಮ್ಮೇರಹಳ್ಳಿಯ ಕ್ರಿ.ಶ. 1196ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ರೇವಣಸಿಧ್ವಶ್ವರ’ ಎಂದು ಬಂದಿದೆ. ಕಕ್ಷೇರಿ (ತಾ. ಸುರಪುರ) ಶಾಸನ ಕ್ರಿ.ಶ. 1127ರಲ್ಲಿ ‘ರೇವಣದೇವ’ ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಹೋತಗಲ್ ಶಾಸನ (ತಾ. ಕಲಬುಗಿ)ದಲ್ಲಿ ‘ಸಿದ್ಧರೇವಣಯ್ಯ’ ಎಂದು ಅಲ್ಲದೇ ಕ್ರಿ.ಶ. 999ರ ಬೆಡ್ಡಿಹಾಳ್, ಕ್ರಿ.ಶ. 998ರ ಬೇವಿನಹಳ್ಳಿ, ಕ್ರಿ.ಶ. 1068 ಬಾಗಳ್, ಕ್ರಿ.ಶ 1079ರ ಹಾಲಾರು, ಕ್ರಿ.ಶ 1152ರ ಮುಸೂತಿ, ಕ್ರಿ.ಶ. 1182ರ ನರೇಗಲ್ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ರೇವರಸ, ರೇವಣ, ಕುಮಾರ ರೇವರಸ, ರೇವಣದೇವ, ರೇವಣಸಿಧ್ವ ಎಮುಬ ಹೆಸರುಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿವೆ. ಏವೂರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ರೇವಣಂ’ ಕೋಳಿಕೂರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ರೇವಣೇಶ್ವರ’ ಎಂದು ಮಳಜೆ (ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ) ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ರೇವಣ’ ಎಂದು ಬಂದಿರುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ

ಜಗದಾದಿ ಜಗದ್ಗುರು ಆದ ಶ್ರೀರೇಣುಕರು ಏರಶೈವಧರ್ಮ ಸಾಫಕರು, ಶ್ರೀಮದ್ರಾರಂಭಾಪುರೀಏಂತ ರಚಿಸಿ ಏರಸಿಂಹಾಸನ ಎರಿದ ಪ್ರಥಮಿಗರು. ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕ ಸೋಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಇವರು ಅಗಸ್ತ್ಯ, ವಿಭಿಂಷಣ, ಶಿಂಶುಮಾರ, ಧರ್ಮಸುಪ್ತ, ದಿಂಡಿಮಾರ ಸಾನಂದರೆಂಬ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಧಿಸಿ ಉಧರಿಸಿದವರು.

ಅಧಮೇ ಚೋತ್ತಮೇ ವಾಪಿ ಯತ್ತ ಪ್ರತಿಚಿ ದೂಜಿತಾ ।

ವರ್ತತೇ ಶಾಂಕರೀ ಭಕ್ತಿಃಸ ಭಕ್ತ ಇತಿ ಗೀಯತೆ ॥

ಉತ್ತಮನಾಗಲಿ, ಮೈಜ್ಞನಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾವನಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಾದ ಭಕ್ತಿಯಿರುವುದೋ ಅವನೇ ಶಿವಭಕ್ತನೆಂದು ಸಾರಿದರು. ಈ ಜಗದ್ದುರುವಿನ ಪೀಠಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ರೇಣುಕ, ರೇವಣ, ರೇವಣಾರಾಧ್ಯ, ರೇವಣಿಸಿಧ್ಯ, ರೇವಣಾಯ್ ಎಂಬ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಜಗದ್ದುರುಗಳು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿ ಜಗದ್ದುರುಗಳ ತರುವಾಯ ಏರಶೈವಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಭೂಷಣ ಪ್ರಾಯರಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಉತ್ತಾಂತಿಗ್ಯಾದವರೇ ಜಗದ್ದುರು ರೇವಣಿಸಿಧ್ಯರು ಇವರು ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರ ಹಿರಿಯ ಸಮಾಲೀನರು.

ಆದಿರೇಣುಕರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೊಂದು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ರೇವಣಿಸಿಧ್ಯರವೇರೆಗೆ ಕಾಲಮಾನವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಒಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ಯಾಕೆಂದರೆ ಆದಿ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ಭಗವತ್ಪಾದರು ರಾಮಾಯಣದ ಕಾಲದವರು. ಇವರು ಹನ್ನೊಂದು-ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ರಾಮಾಯಣದ ಕಾಲವನ್ನು (As per recent scientific research now it is believed that Ramayana could be happened before 10,000 to 12,000 Years)⁷ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ.⁸ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಾರ ಸರೋಜ ಬಾಲಾ ಎನ್ನುವವರು ಶ್ರೀ.ಶ.ಪೂ ಜನೇವರಿ 10, 5114 ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಆರುಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸ. ಬರೀ ‘ರೇವಣಿಸಿಧ್ಯ’ ರೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಜಗದ್ದುರುಗಳಿಂದೇ ಹದಿನಾಲ್ಕುನೂರು ವರುಷವೆಂದು ಹರಿಹರನ ರಗಳಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರಗಳೇ ಹಿಗಿದೆ :

ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ಳೆ ಸಿದ್ಧರೇವೋ ನಡೆ ನೋಡಿ
ಪನ್ನಾಭರಣನಿತ್ಯಾಜ್ಞೆ ನೇರೆ ಕೃಗೂಡಿ
ಅರಿದೇಳುನೂರಿಯ ದೇಳುನೂರು ವಶರಂ
ನೇರೆ ಸಂದುದಿನ್ನಿಳಿಯೋಳಿರಲಾಗದ್⁹

ಹಿಗೆ ರೇವಣಿಸಿಧ್ಯ ಜಗದ್ದುರುಗಳ ಹೆಸರಿನ ಪರಂಪರೆ ಏಳುನೂರು ವರುಷ ಗುಪ್ತವಾಗಿಯೂ ಏಳುನೂರು ವರುಷ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟು ಮೂವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಗದ್ದುರುಗಳಿಂದರೆ ಆದಿ ಜಗದ್ದುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ಭಗವತ್ಪಾದರು. (ರಾಮಾಯಣ ಕಾಲ), ಜಗದ್ದುರು ರೇವಣಾರಾಧ್ಯರು (ಆದಿಗುರು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲ) ಮತ್ತು ಜಗದ್ದುರು ರೇವಣಿಸಿಧ್ಯರು (ಶ್ರೀ ಜಗಜ್ಯೋತಿ ಬಸವೇಶ್ವರರ ಹಿರಿಯರು)

ಈ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಲ್ಲದೇ ಶ್ರೀಮದ್ ರಂಭಾಪರಿ ೧೫ ತ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಗುರುಗಳು ಆಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಆದಿರೇಣುಕರು, ರೇವಣಿಸಿಧ್ಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ತಳಕು ಹಾಕಿ ಗೊಂದಲವನ್ನೇಪ್ರಾಡಿಸಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೋಲ್ಲ ಕಲ್ಲೋಲ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಗಾಂಪುರಗುಂಪು ಇನ್ನಾದರೂ ನಿಜದ ನಿಲುವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ರೇಣುಕರೇ ಬೇರೆ, ರೇವಣಿಸಿಧ್ಯರುಗಳೇ ಬೇರೆ.

ನ ಏರಶೈವಧ್ಯಶಂ ಮತಮ್ಮಿ ಜಗತ್ಯೇ ।
ಸರ್ವಾಖೋಗಪ್ರದಂ ಮಣಿಂ ತಿವಾಯಜ್ಞಾದಾಯಕಮ್ ॥¹⁰

ಷಡ್‌ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಶೈವವು ಉದಾತ್ವವಾದ ನಿಲ್ಯವು, ಸರ್ವಸಮಾನತೆಯ ಗೆಲ್ಯವು, ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿನ ಒಲವಿನಿಂದ ಸರೋವರಶೈವಾದ ಭಲ ಹೊಂದಿ, ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯವ ಬಂಧುರತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಕೊಂಡುದಾಗಿದೆ.

ವಿರೋಧಾಧೋ ವಿಶ್ವಃಶ್ವಾದ್ ರ ಶಬ್ದೋ ರಹಿತಾಧಃಕಃ ।

ವಿರೋಧರಹಿತಂ ಶೀವಂ ಏರ್ಶೈವಂ ವಿದುಭೂಧಾಃ ॥

ವಿರೋಧರಹಿತನಾದವನೇ ಏರ್ಶೈವ. ಯಾರನ್ನೂ ಯಾವುದನ್ನೂ ಎಂದೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡದೇ ತನ್ನಂತೆ ಪರರನ್ನು ಬಗೆದು ಉದ್ದಾರಗ್ರೇಯುತ್ತ ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದವಿಗೇರಿಸಿದವರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು.

ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಾಸಿದ್ಧರು

ಅರಿವನ್ನು ಆವುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಜ್ಞಾನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ದಂಡವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಕಚ್ಚಾಡುವ ಜನರನ್ನು ಬಳಿದೆಚ್ಚಿರಿಸುತ್ತ ಮಡರಿ, ಮಕ್ಕಳು ಪಡೆದ ದ್ರವ್ಯವು ಎನ್ನೂಡವೆ ಎಂದು ನೆಚ್ಚಿ ಕುಳಿತ ಮಜ್ಜಿರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿ, ಅಸ್ತವ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಏರ್ಶೈವ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದವರೇ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಾಸಿದ್ಧರು. ಇವರು ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರ ಹಿರಿಯ ಸಮಕಾಲೀನರಾಗಿದ್ದರು. ‘ಚೆಂಗಣಿಗಿಲ ಮಂಟಪ’ ಎಂಬ ಅನುಭಾವಿಗಳ ವೇದಿಕೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಪ್ರವೇಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಸದ್ಗುರು ಸಮಾಜ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಧರ್ಮ ಜಾಗೃತಿಯಂತಹ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಬಹುಶಃ ಈ ಮಂಟಪದ ವಿಸ್ತಾರ ರೂಪವೇ ಬಸವಣ್ಣನ ಅನುಭವ ಮಂಟಪ’.

ಜಗದುದ್ದಾರದ ಉದ್ದೋಗವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಆಹಾರ ನೀರದಿಕೆಗಳ ಮೆಟ್ಟನಿಂತು, ನಿದ್ರೆ ವಿಶ್ವಾಂತಿಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಿದೆ ಸಮಾಜದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ದೌಜನ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಡವ ಬಲ್ಲಿದರೆನ್ನದೆ ನ್ಯಾಯ ಸಮೃತಗೊಳಿಸಿ, ಅರಮನೆ-ಗುರುಮನೆ, ಗುಡಿಸಲು-ಬಯಲಿಗೆ ಪಾದಬಿಳಿಸಿ ಏರ್ಶೈವಧರ್ಮವನ್ನು ಜಗದಗಲ ಹರಡಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಾಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾತೆ. ಕೃಷಿ ಖರ್ಷಿಯಾದ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಾಸಿದ್ಧರು ಜಟಿಲಾರ್ಥ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಚಿಗೊಂಡನಲ್ಲಿ ವೇಷ ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹದಗೆಟ್ಟಿ ಕೃಷಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಮ-ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಹಸನುಗೊಳಿಸಿದರು. ಕೃಷಿ ಖರ್ಷಿಗೆ ಏನೇನು ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಕಾವ್ಯ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ:

ಹರಗಬಲ್ಲೇನು ಬಿತ್ತಬಲ್ಲೇನು

ಹರಿದು ಬಳಿಸಾಲುಗಳ ಹೊಡೆವೆನು

ಹರಿದು ಬಿಷುಟಪೆ ಕರ್ಮ ಕಸಗಳ ಎಡಿಯ ಹರಗುವೆನು

ಹೊರಿಯ ಹೊರುವೆನು ನಟ್ಟಿ ಕಡಿವೆನು

ಹೊರಿಯ ಬಿಡುವೆನು ಹಗ್ಗ ಕಣ್ಣೀಯ

ಚೊರಡ ಕಡಿವೆನು ಹಡಿಗೆ ಹಣವೆನು ಕೆಲಸ ಈದಿಲ್¹²

ಎನ್ನೂ ಬೆಳೆಯದ ಬಂಜರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ರೇವಣಾಸಿದ್ಧರು ಹಸಿರುಗೊಳಿಸಿ ಆಚಿಗೊಂಡ-ಬನದರೇವಿ ದಂಪತೀಗಳನ್ನು ಉದ್ದರಿಸಿ ಕೃಷಿಯ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಷ್ಣು

ಕಂಚೆಯಲ್ಲಿ (ವೀರ) ಶೈವರ ಮೇಲಿನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ‘ಪಿಣ್ಣಾಕನ್ಯೇನಾರ್’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ತಳೆದು ವೇಷ ಮರಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ವೈಷ್ಣವರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಎದಿರೇಟು ನೀಡಿ ಬುದ್ಧಿಗೆಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ ವಿಜಯೇಂದ್ರ ಜೋಳನಿಗೆ ವೀರಶೈವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿ ಧರ್ಮ ಸಹಿತ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಹರಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಸನೂರು (ಇಂದಿನ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ) ಹೊರ ವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಾಲಯದ ಬಳಿ ಇರುವ ವಟಕುಜದ ಹೊಟರೆಯಲ್ಲಿನ ಹೀನರಾಕ್ಷಸ ಮಿಥುನ(ತಗುಣಿ)ಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುರಿಗಿ ಮಾಡಿ ಒಂದನ್ನು ಅದು ಶಿವಾಲಯದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ನೀರಿನ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಜಯಂತಿ (ಜತ್ತೆ) ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಖಿಡ್ (ಸುರಿಗಿ) ಸಹಾಯದಿಂದ ಜಯಂತಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಮಂಗವೇಡೆಯನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಂಡಳಿಕ ಅರಸ ಬಿಜ್ಜಳ ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಕರ್ಪರ ಜೋಗಿ ಎಂಬ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಾಸನೂರು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿರಿಸಿದ ಸುರಿಗಿ (ಖಿಡ್) ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪರಾದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಂಪಸಿದ ಬಿಜ್ಜಳ ಸುರಿಗಿ ಪಡೆಯಲು 12ಸಾವಿರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವಾಗ ಮೈಮಾರಿ ಜಿವನ ಮಾಡುವವರ ಮೊರೆ ಕೇಳಿ ಜಗದ್ಗೂರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು 12ಸಾವಿರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬಿಜ್ಜಳ ಧರ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆತನಲ್ಲಿಗೆ ಮಾರುವೇಷಧರಿಸಿ ಬಂದು ಅಂಬಲಿ ಬೇಡಿದಾಗ ಆತ ಕುದಿಯುವ ಅಂಬಲಿಯನ್ನು ನೀಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದರಿತ ಜಗದ್ಗೂರುಗಳು ಆ ಅಂಬಲಿಯನ್ನು ಮಂಗಳವೇಡೆಯ ಅರಮನೆಯ ಹಜಾರದಲ್ಲಿನ ಕಂಬಗಳಿಗೆ ಒರಸಿದಾಗ ಅದರಿಂದ ಅರಮನೆ ಸುಡಲು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಬಸವಣ್ಣಿ ಜಗದ್ಗೂರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗೂರುಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗಲೇ ಬಸವಣ್ಣಿನಿಗೆ ಪುರುಷ ಪಂಚಸ್ಥಾನಗಂಡು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಭಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.¹³ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗಾಗಿ ಶ್ರಿಮಂತಕ ಕೆರೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಶಿಷ್ಯರ ಜೋತೆಗೂಡಿ ನಿರ್ಮಾಸುತ್ತಾರೆ. ದೋಸೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಜಂಬೂರಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಯಾಂದ ಗಾಣಿಗೇರ ಕಲ್ಲಿಶೆಟ್ಟಿ ದಂಪತೀಗಳ ಬಡತನ ನಿವಾರಿಸಿ, ಒಕ್ಕಣ್ಣಳ್ಳ ಆ ದಂಪತೀಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣಿ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯನ್ನಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಂಗಳವೇಡೆಯಲ್ಲಿನ ವಾರನಾರಿಯರ ಬದುಕಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ನವನಾಥರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಗೋರಕ್ಷನಾಥನ ಮದವಡಿಗಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ವೀರಶೈವ ಉಪದೇಶ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಬಸವಣ್ಣನ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ 21 ಸಾವಿರ ಚರಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಮಾಡುತ್ತಾರೆ.¹⁴ ಸೌನ್ಯಲೀಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಜನನದ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ.¹⁵ ಘನಲಿಂಗ ರುದ್ರಮನಿಯಂಥ ಜಗದ್ಗೂರುವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಕಾಲಚ್ಚಾನ ಬರೆಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತಂದ ಇವರು ಎಲೆಗಳ ರಸದಿಂದ ಬಂಗಾರ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು

ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿದು ಬರುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಿ ಕುರುಬರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಅವರಿಗೆ ತಳ್ಳೂರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ಲಿಂಗದೀಕ್ಷೆ ಕರುಣೀಸಿ ಏರಪ್ಪೆರಿಸಿದ್ದರೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಲುಮತದವರು ಇಂದಿಗೂ ಜಗದ್ದುರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರನ್ನು ಕುಲ ಗುರುಗಳಿಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ.¹⁶ ಮಹಾಪ್ರದೇಶದ ಉಚ್ಛ್ರಾಯಿಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಂದ್ರ ಕಾಟ ತೀವ್ರಗೊಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸದ್ಧಮರ್ಪಿತ ಸಮೇತ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ದುರು ಮರುಳಿಸಿದ್ದರು ಕನಾಟಕಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿ ನಿಂತು ಕನಾಟಕದ ಕೊಟ್ಟಾರು ಬಳಿ ಇರುವ ಉಚ್ಛ್ರಾಯಿಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಭದ್ರತೆ ಬಾಗಿಸಿದ ಕೇರಿಂ ಇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾತ್ದೆ. ಬಿಜ್ಞಳ, ವಿಜಯೇಂದ್ರಚೋಳ, ರಾಜೇಂದ್ರಚೋಳ, ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಈ ಮುಂತಾದ ರಾಜನುರುಗಳಿಗೆ ರಾಜನುರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಜಗದ್ದುರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು “ನೋಡಿದುದೆ ಜಗತ್ವಾವನಂ, ಮುಟ್ಟಿದುದೆ ಪರುಷಂ, ಮೆಟ್ಟಿದುದೆ ದಿವ್ಸೈತ್ತಂ ನಡೆದುದೆ ಮಣ್ಣಮಾಗ್ರ, ನುಡಿದುದೆ ಪರಮತತ್ವಂ, ಇದುದೆ ದೇವಸಭೆ, ಸಾದುದೆ ಸುರತರುವೆನಿಪ್ಪ ನಿಮರ್ಜ ಕೇರಿಯಂ ಪಡೆದು ಶೈವಪ್ರತಾಪ ಸಿದ್ಧನನವರತ ಧರ್ಮತತ್ವರಂ”¹⁷ ಎಂದು ಹರಿಹರ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅನುಪಮ ಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಜಗದ್ದುರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು ಜನಮಾನಸವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು. ಇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಶಾಸನಗಳು, ಶಿಲ್ಪಿಗಳು, ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ವಚನ-ಕಾವ್ಯ-ಮರಾಣ-ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಗಳ ಚರಿತ್ಯೆಯ ಫಟನೆಗಳು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. 19ಸಂಸ್ಕೃತ, 32ಕನ್ನಡ, 8 ತೆಲುಗು, 5ಮರಾಠಿ, 1ಹಿಂದಿ, 4ಜಂಗಿಂಷ ಇತರೆ ಸಂಶೋಧನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಒಟ್ಟು 100ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜಗದ್ದುರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃತಿಗಳು ಜನ್ಮ ತಳೆದಿವೆ. ಇಂತಹ ಯುಗಮರುಷನನ್ನು ಅನುಲಾಳಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಗವತ್ಪಾದರು “ಧರ್ಮಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂವರ್ಧನೆಯ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸತ್ಯಾಂತಿಯನ್ನು ಎಸಗಿದ ಲೀಲಾಪರುಷರು. ಅಣಿಮಾದಿ ಅಷ್ಟಿದ್ದಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಾಂತರು. ಪರಶಿವನ ಅಪರಾವತಾರಿ ಶಿವಯೋಗಿ ಸಿದ್ಧಕುಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ದುರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಪರಮಾಚಾರ್ಯರು”¹⁸ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಜಗದ್ದುರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು

ಕ್ರಿ.ಶ. 1122ರ ನಾಂದೇಡ್ ಜಿಲ್ಲೆ ಭೀಮಾಗ್ರಾಮ (ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ)ದ ಶಾಸನ¹⁹ದಲ್ಲಿ ರೇವಣಿಯ್ಯ ಹಾಗೂ ರೇವಣೇಶ್ವರ ದೇಗುಲದ ಪ್ರಸಾಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಜಗದ್ದುರುಗಳು ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಅವರ ಹೆಸರಿನ ದೇವಾಲಯ ಇದ್ದುದ್ದು ಜಗದ್ದುರುಗಳು ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಅವರ ಹೆಸರಿನ ದೇವಾಲಯ ಇದ್ದುದ್ದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1127ರಲ್ಲಿ ಗುಲಬಗಾರ(ಕಲಬುಗಿರ್) ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುರಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯ ಕಕ್ಷಯ್ಯನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಕಂಬದ ಉತ್ತರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವಿಂಡರಿಲಾಗಿದೆ.

ಮಹಾಸಾಂಗಳಾಚಾರ್ಯರ್ ಸಿದ್ಧರೇವಣಾದೇವನ ಶಿಷ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮರಾ
ಸಿ ಪರಂಡಿತರ ಕಾಲಂ ಕಷ್ಟಿಕ ಧಾರಾಮಾಭಿಷಾಕಂ ಮಾಡಿ²⁰ .....

ರೇವೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮಹಾಸಂಸ್ಥಾನಂಗಳಾಚಾರ್ಯ ರೇವಣಸಿದ್ಧರ ಶಿಪ್ಯಾನಾಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮರಾಸಿ ಪಂಡಿತರ ಕಾಲು ತೊಳೆದು ಭೂಮಿ, ಗಾಣ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸೂಂಕದಾನ ಮಾಡಿದ್ದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1152ರ ಮುಸೂತಿ (ಬ.ಬಾಗೇವಾಡಿ ತಾಲೂಕು) ಶಾಸನ²¹ ಪು ಕಲ್ಯಾಣದ ಚಾಲುಕ್ಯ ಮೂರನೆಯ ತೈಲಪನ ಕಾಲದಾಗಿದ್ದ ರೇವಣೇಶ್ವರ ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮದ ದಾಸಿಮಯ್ಯನ ಮಗಳಾದ ಕಾಳಿಯವ್ವೆ ದಾನ ನೀಡಿರುವ ಸಂಗತಿ ಇದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1175ರ ಹೋತೆಗಲ್ಲಿ ಶಾಸನ²²ದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯ ದೊರೆ 4ನೇ ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಕಾಲದ ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸಿರಿಪ್ರೋಳಲು ಸಿದ್ಧ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಾಂತಿಮಯ್ಯ ದೇವರ, ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ದೇವರ ನಿತ್ಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧರೇವಣಯ್ಯಗಳ ಪಾದ ಪ್ರಕ್ಷಾಲನ ಮಾಡಿ ಸಗರ 500 ಬಾಡದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಹೋತೆಗಲ್ಲಿ (ಕಲಬುಗಿರ್ ಜಿಲ್ಲೆ)ನ್ನು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಸಮುದ್ರಿವಿಧಲ್ಲಿ ದತ್ತಿ ನೀಡಿದ ವಿಷಯವಿದೆ.

ಕಲಬುಗಿರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಹಮರ ತಾಲೂಕಿನ ಸಿರಿವಾಳ ಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ದಕ್ಷಿಣ ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿನ ಕ್ರಿ.ಶ. 11587ರ ಶಾಸನ²³ದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಜ್ಞಮೂರ್ತಿ ಜಗದೊಳಬ್ಬನೇ ಶಿವಸಿದ್ಧ, ತುಂಬಿದ ತೋರೆಯನ್ನು ಹರಿಗೋಲಿನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಯೋಗ ಬಲದಿಂದ ದಾಟಿ ‘ಸಿದ್ಧ’ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು. ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ಕಲೆ, ವ್ಯಾಧಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಿಣ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1193ರ ಅಷ್ಟೆಯರ ಹಳ್ಳಿಯ ಭೀಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಗಾಳಿ ಮಂಟಪದ ಹಿಂಭಾಗದ ಶಾಸನ²⁴ದಲ್ಲಿ ‘ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ಮಗ ಮರುಳಿಸಿದ್ದೇಶ್ವರ’ ಎಂದಿದೆ. ಫಂಡರಮರ ತಾಲೂಕಿನ ಮಳಜೆ ಶಾಸನ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1200)ದಲ್ಲಿ ರೇವಣಮಡು ಎಂದಿದೆ. ರಾಣಿಬೆನ್ನಾರು ತಾಲೂಕಿನ ಚೌಡದಾನಪುರದ ಶಾಸನ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1263)ದಲ್ಲಿ ‘ಕಾರಣಿಕರೆನಿಪ ಸಿದ್ಧರೇವಣದೇವನ ಕಾರ್ಯಾಳಯದ ಶಿಶು ಭಕ್ತಿಭಾರದ ಬಲ್ಲಳದೇವ’²⁵ ಎಂದಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.ಸು 13ನೇ ಶತಮಾನದ ಇಂಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ಹಿರೇಬಿಎನ್ನಾರು ಗ್ರಾಮದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ರೇವಣಸಿದ್ಧ’,²⁶ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ ಬಯಿರಿತ್ತಿ ಶಾಸನ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1600)ದಲ್ಲಿ

ಮುಸುಕುಂದ ಮಹಾಮಣಿಯ ಪಿತಾಮ ರೇವಣಸಿದ್ಧಯ್ಯದೇವರಿದ್ದಂತಾ ವನಾಸ್ರಿಮ ಮುನಿಗಳು ಮಾಜೆಯ ಮಾಡಿದ ಮೂಲತಾಣ ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ತುರುವೆಕೆರೆ ತ್ರಾಮಶಾಸನ²⁷ (ಕ್ರಿ.ಶ 1480)ದಲ್ಲಿ ಶಾಂತ ಮುತ್ತಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಅದೆಂದರೆ ಜಗದ್ಗುರುರೇವಣಸಿದ್ಧರು ಕಂಚಿಯಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹಾಲುಮತದವರಿಗೆ ಲಿಂಗದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕಿಯಲ್ಲಿ ಜನನ, ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿ ಮಾಡಿದ್ದ, ಕರೆಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದ, ಏಳುನೂರು ಕನ್ನೆಯರನ್ನು ಬಿಜ್ಜಳನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ್ದ, ಕುರಿಯ ಪ್ರಾಣ ಬದುಕಿಸಿದ್ದ, ಕುರುಬರ ಸಾಯಿಮುತ್ತೀ, ಸೂರಿ ಮುತ್ತೀಯರಿಗೆ ಗುರುಗಳಾದ ವಿಷಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1673ರ ಹಳ್ಳಂಬಳ್ಳಿ (ಅ. ಮಳವಳಿ)ಯ ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಮ್ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ರೇವಣಾರಾಧ್ಯರ ಮತ’²⁹ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1606ರ ಗುಮ್ಮಾಪುರ ಶಾಸನ³⁰ ಪು

ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ನಂಜೇದೇವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಕೆಂಪೆಗೌಡರು ಗುಮ್ಮಳಾಪುರ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಚರಿತ್ರೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೀಗೆ ಕ್ರಾಡಿಕರಿಸಬಹುದು. ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಜನನ ಪಡೆದು ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಸಿದ್ಧರ ಮದವಡಗಿಸಿದ್ದು, ಬರಗಾಲದಿಂದ ಬಾಡಿ ಬಸವಳಿದ ಜನರಿಗೆ ಕರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಏಳುನೂರು ಕನ್ನೆಯರ ಬಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿದರು. ತುಂಬಿದ ನದಿಯನ್ನು ಹರಿಗೋಲಿನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಯೋಗ ಬಲದಿಂದ ದಾಟಿದರು. ಸಂಗಿತದ ಶಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವರಾಗಿದ್ದರು. ಕುರಿಗಳ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ಹಾಲುಮತದವರಿಗೆ ಲಿಂದಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಆ ಕುಲಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳಾದವರು. ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಿದ್ದರು. ಜಗದ್ಗುರು ಮರುಳಿಸಿದ್ದರಿಗೆ ತಂದೆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆಶ್ರಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ರಾಜ-ಮಹಾರಾಜ, ಸಾಮಂತ, ಮಂತ್ರಿ ಮಹೋದಯರಿಂದ ಪಾದಮೂಳೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ದಾನ-ದತ್ತಿ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದವರಾಗಿದ್ದರು.³ ಇವರ ಶಿಷ್ಯರು ಕೊಡ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದು ಗುರು ಮಹಿಮೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದವರಾಗಿರುವ ಅಪರೂಪದ ದಾವಿಲೆಗಳು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರ ಉಲ್ಲೇಖವಿರುವ ಸುಮಾರು 520ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಸನಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ಹೊರಬರಲು ಸಮಯ ಬೇಕೆ ಬೇಕು. ಹೀಗಾ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳ ಇತಿಹಾಸ ವಿಂಡರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರು.

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಶಾಸನಗಳ ನಂತರ ಅಧಿಕೃತಿ ದಾವಿಲೆಗಳಿಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಶರಣ ಮಲಿಗರೆ ಆದಯ್ಯ (ಕ್ರ.ಶ. 1078–1170) ‘ರೇವಣಸಿದ್ಧಯ್ಯದೇವರ ನಿಷ್ಠೆ’³¹ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ‘ರೇವಣಸಿದ್ಧಯ್ಯ ದೇವರನ್ನು ನೇತ್ರ’³² ಎಂದು ಮನದುಂಬಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದು ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾವಿನಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯ ಜಗದ್ಗುರುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಸ್ವಾಯತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ: ‘ಎನ್ನ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯತವಾದನಯ್ಯ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ದೇವರು’³³ ಮೇರೆಮಿಂದಯ್ಯನೆಂಬ ವಚನಕಾರ ‘ಎನ್ನ ನೇತ್ರ ಶುಧಧಾಯಿತ್ಯಯ್ಯ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರದೇವರ ಧರ್ಮದಿಂದ’³⁴ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಮೂವರು ವಚನಕಾರರಿಗೆ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರು ಅದಯ್ಯನ ನೇತ್ರವಾಗಿ, ಹಾವಿನಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯನ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿ, ಮೇರೆಮಿಂದಯ್ಯನ ನೇತ್ರವನ್ನೇ ತನ್ನ ಧರ್ಮ(ವೀರಶೈವ)ದಿಂದ ಶುದ್ಧಿಕರಣ ಮಾಡಿದ ದೇವರು ಎನಿಸಿದ ಸಂಗತಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚನ್ನಬಿಸವಣ್ಣ ತನ್ನದೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶೈವಲಿಂಗದ ಭಕ್ತಿ, ವೀರಶೈವದ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಷಟ್ಕಾಷ್ಟಲದ ಸುಳಿಮು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಚನ್ನಬಿಸವಣ್ಣನ

ತಾಯಿ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ‘ಲಿಂಗದಿಂದುದಯವಾದಾತ ರೇವಣಸಿದ್ಧಯ್ಯ’,³⁶ ಎಂದು ಜಗದ್ದರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರು ಲಿಂಗೋದ್ಧರೆಂದು ಒಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಂಗತಿ ಇದೆ. ಸೊನ್ನಲಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ವಚನದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ದರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರನ್ನು ಅಪ್ಪೆ ಎಂದ ಸಂಗತಿ

ಅಪ್ಪ ರೇವಣಸಿದ್ಧ ನೀರು ಹೊತ್ತನೆಂಬರು

ನಮ್ಮ ನೀರು ಹೊರುವವರು ಕೂಲಿಕಾರರೇನಯ್ಯ’³⁷

ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಜಗದ್ದರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರು ಸೊನ್ನಲಿಗೆಗೆ ಸಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರರ ತಾಯಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಸೊನ್ನಲಿಗೆಗೆ ಸಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರರ ತಾಯಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಆತನ ಜನನ ಕುರಿತು ಶಿಳಿಸಿದ್ದರು (ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದ್ದರು) ಹೀಗಾಗೆ ಅವನು ‘ಅಪ್ಪ ರೇವಣಸಿದ್ಧ’ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇದು ಗುರುವರ್ಗದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಪದವಾಗಿದೆ.

ಶಿವಶರಣ ಬಾಲಚೊಮ್ಮೆಗಳ ತನ್ನ ವಚನವೋಂದರಲ್ಲಿ ‘ಗುರುವಾಗಿ ಬಂದರಯ್ಯ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ದೇವರು’³⁸ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ವಚನಕ್ಕೆ ಮುಣ್ಣಿ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಸವಕಾಲೀನ ವಚನಕಾರರು ಜಗದ್ದರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಕವಾಗಿ ನೆನೆದು ಗೌರವ ತೋರಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಬಸವೋತ್ತರ ಕಾಲಿನ ಶಿವಶರಣರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಪೂರ್ವತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ತೋರಣದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯಿತಿಗಳು ವಿರಕ್ತ ಪರಂಪರೆಯ ಮೂಲಿವಾದ ಕೊಂಡಿ ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಗುರುವರ್ಗದ ಹೀಗಾಕಾರ್ಯರಾದ ಜಗದ್ದರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ:

‘ಶಿವನಲ್ಲಿಯೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಶಿವನಲ್ಲಿಯೆ ಲಯವಾದ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ

ಅನಾದಿ ಮುಕ್ತನಲ್ಲ, ಅವಾಂತರ ಮುಕ್ತರೆಂಬ

ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ನಾಯಕ ನರಕ ತಪ್ಪದ್ದು’³⁹

ಇಂದಿನ ವಿರಕ್ತಪರಂಪರೆಯ ಗುರುಗಳು ಈ ವಚನ ಪಚನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಚುಗುಳಿಗೂಳಿಗೂತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ದುರ್ದ್ವವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 17ನೇ ಶತಮಾನದ ಗುರುಸಿದ್ಧದೇವರು

‘ಚಂಗಣಗಿಲ ಮಂಟಪದ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂಗೆ ಚೋಧಿಸಿದರು

ನೋಡ ಅದೇ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೇ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನೆಂಬ

ದೇಶಿಕೇಂದ್ರಾನು ಜ್ಞಾನೋದಯರಾಗಿ ತಮ್ಮಿಗೆರಿಗಿ ಬಂದ

ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮ ಶಿವಶರಣಗ್ರಾ ಸ್ಥಾನುಭವ ಸೂತ್ರದಿ

ಚೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ನೋಡ’⁴⁰

ಜಗದ್ದರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚಂಗಣಗಿಲ ಮಂಟಪದ ಕಲ್ಯಾಂಪಂದು ದೇಶಿಕೇಂದ್ರವೆಂದು ಅಲ್ಲದೇ ಅವರ ಗುರುತಿಷ್ಟು ಪರಂಪರೆ ನೆನೆದ ಸಂಗತಿ ವಿಶೇಷವೆನಿಸುವುದು. ಮುಮ್ಮಡಿ ಕಾರೇಂದ್ರ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1700) ಈತ ಜಗದ್ದರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು ಇವರು ಶಿವನ ತಪ್ಪರುಷ ಮುಖಿದಿಂದ ಉಧ್ಬವರಾಗಿ

⁴¹ ಮತ್ತು ಲೋಕವನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಿದರು. ⁴² ಎಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲದೇ ‘ವೀರಶೈವ ಮತೋದ್ದಾರಕ’⁴² ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಕಡಕೋಳ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1780–1855)ನು ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರು ನಾರದನ ವಿನಂತಿ ಮೇರೆಗೆ ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಲೋಕ ಪಾವನಾರ್ಥವಾಗಿ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಬಯಸಿದವರಿಗೆ ತಕ್ಷೋಪದೇಶ ನೀಡಿದ ಅವರು ಶೇಷರಿಯ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ.⁴³ ಶಿಶುನಾಳದ ಸಂತ ಶರೀಫ ತನ್ನ ದಂಡಕವೊಂದರಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.⁴⁴ ಹೀಗೆ ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರು ಹಾಗೂ ಬಸವೋತ್ತರ ಕಾಲೀನ ಶರಣರು ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂದಭಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವರು ನೆನೆದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅವರ ಸ್ತುತಿ ಚರಿತ್ರೆ ಬಿಜ್ಞಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಜಾನಪದಗಳಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರರು

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜಾನಪದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನಾಡಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಂಗೋತ್ತಿ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರ ಭಕ್ತಿ–ಭಾವ ಮುಷ್ಟಿಗೊಂಡಿರುವ ಕೊಜವೇ ಜಾನಪದ. ಜನಪದರು ಭಯ–ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡಿದ ಬಗೆ ಹೀಗಿದೆ :

ಜಗದ್ಗುರು ಆದಾವೋ ನೀನೇ

ಜಗವ್ಯಾಪಕ ಆದಾವ ನೀನೇ

ಅಗಣೀತ ಮಹಿಮಾ ನೀನೇ ರೇವಣಸಿದ್ಧನೋ⁴⁵

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು, ಜಗವ್ಯಾಪಕ, ಅಗಣೀತ ಮಹಿಮಾ ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ಪದ್ಯದ ಮುಂದುವರೆದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ನಿಧಿ, ಮಾರ್ಣಿಂಬ್ರಹ್ಮ, ಮರಣರಹಿತ, ಶರಣ ರಕ್ಷಕ ಎಂದು ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ.

‘ಗುರು ಇದ್ದರ ಇರಬೇಕು ಎಂತಾವನೋ? ತಮ್ಮ

ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧನ್ನಾಂಗ ಅಂದಿನೋ’⁴⁶

ಜನಪದಗಳಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ಕಾಣಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ದುಗೌಡ–ಸುಗ್ರ್ಯೇಯರಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನ ಜನನ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದು ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾರ್ಚಿಕವಾಗಿದೆ. ರೇವಣಸಿದ್ಧನಿಗೂ ರಂಭಾಪರಿಪೀಠಕ್ಕೂ ಜಗದ್ಗುರು ಪದವಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನಪದರು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ:

ರಂಭಪರಿಪೀಠಗ ಗಂಭೀರ ಶೀರದಲ್ಲಿನೋ

ಶಂಭುವನತಾರ ಗುರುರೇವಣಸಿದ್ಧ ಅಲ್ಲೋನೋ

ನಂಬಿದಂಥಾ ಭಕ್ತರನ ಸಲುವಾಗಿ ನೆನಯಲ್ಲಿಲ್ಲೋನೋ

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಾಬಿತಿ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿನೋ

ಧರಿಯ ಒಳಗ ಮಹ್ವ ತತ್ತ ಕಡಿಸಲಿಲ್ಲೇನೋ⁴⁷
ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ತಿವನ ತತ್ವಾಶಾರಲಿಲ್ಲೇನೋ

ಜನಪದ ಹಾಲುಮತ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಭಿಕ್ಷುಬನಗೆ ಹೋಗುವ ಪರಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಮಾರ್ಚಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಹಾರೂರ ಗುಂಡಪ್ಪ ರಢ್ಣೇರ ನೀಲಪ್ಪನ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಯಾರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಂತೆ ಕೈ ಕಾಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಕಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಜಗದ್ಗುರು ಕುರುಬರ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಮನಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಗುರುತು ಹಿಡಿದ ಆ ತಾಯಿ

‘ಸರ್ವಾಪ್ಲ ಶಾದಿಯಾ ಬಾ
ನನ್ನ ಸುರುವ ರೇವಣಿಸಿದ್ದನೇ’⁴⁸

ಎಂದು ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ಸಾಪ್ಪಾಂಗವೆರಗಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು ಆ ತಾಯಿಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು ಹೀಗೆ ಹರಸಿದರು:

‘ನನಗ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ದೊಡ್ಡಿಯಾ ದೊಡ್ಡಿದಾಗಲೇ
ಒಂದಕರೆನಾಗಲೇ ಎರಡಕ ಹತ್ತನಾಗಲೇ
ಎರಡಕ ಹತ್ತನಾಗಲೇ ಹತ್ತಕ ಸಾವಿರಗಲೇ’⁴⁹

ಮಡಿವಾಳನ ಪತ್ತಿ ನೀಲಮೃತನ ಜಾಣ್ಣೆ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಗದ್ಗುರುವಾದರೂ ಜನರಿಂದ ದೂರ ಇರದೇ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನಡುವೆ ಇದ್ದು ಅವರ ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳನ್ನು ಮೂರ್ಖೆಸುತ್ತ ಜನನುರಾಗಿ ಜಗದ್ಗುರುವಾಗಿ, ಜಗವ್ಯಾಪಕ, ಜಗಭರಿತರಾಗಿ ಜಗದಾಚಾರ್ಯ ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತ ಬಗೆಯನ್ನು ಜನಪದರು ತಮ್ಮ ಪದ-ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ-ಭಾವದಿಂದ ಸೇರೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿನ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಹೀಡಿತ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಈ ಜಾನಪದಗಳೇ ಉತ್ತರ ರೂಪವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಕನ್ನಡ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದೇಶ್ವರರು

ಕನ್ನಡ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಪಾಲುವುಳ್ಳ ಚಾರಿತ್ರ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರದಾಗಿದೆ. ಇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊದಲು ಕೃತಿ ರಚಿಸಿದವ ಹರಿಹರ. ಆತನ ರೇವಣಿಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ರಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಐದು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕಿಯ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು ವೀರಶೈವಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂವರ್ಧನೆಗಾಗಿ ಸಂಚಾರಕ್ಕೇಗೊಂಡು, ಅನೇಕ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಮರೆದು ಮತ್ತೇ ಅದೇ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಟೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯ ಹಣೆದ ಪ್ರಮುಖ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದರೆ ಜನ್ಮಬಸವನ ‘ರೇವಣ ಸಾಂಗತ್ಯ’, ಜತುಮುಖಿ ಬೋಮ್ಮರಸನ ‘ರೇವಣಿಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ಮರಾಣ’, ಮಲ್ಲಣಿನ ‘ರೇವಣಿಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ’ ಜನ್ಮಬಸವ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ‘ಹಾಲುಮತ ಮರಾಣ’ ಈ ಮುಂತಾದವು.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿಸಿ ಕೃತಿಗಳಿಂದರೆ ರಾಘವಾಂಕನ ‘ಸಿದ್ಧರಾಮ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ’ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನ ‘ಜನ್ಮಬಸವ ಮರಾಣ’, ಸಿದ್ಧನಂಜೀಶನ ‘ಗುರುರಾಜ

ಚಾರಿತ್ರ್ಯ’, ಷಡಕ್ಕರ ಕವಿಯ ‘ರಾಜಶೇಖಿರ ವಿಳಾಸ’ ಶಾಂತಲಿಂಗದೇಶಕರ ‘ಭೃರವೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಕಥಾಮಣಿಸೂತ್ರ ರತ್ನಾಕರ’, ಗುರುಲಿಂಗ ದೇಶಿಕರ ‘ಲಿಂಗಪುರಾಣ’, ಸಂಪಾದನೆಯ ಪರ್ವತೀಶನ ‘ಚತುರಾಚಾರ್ಯ ಚಾರಿತ್ರ’, ರಾಜಪ್ರಯ್ಯನ ‘ಪ್ರಭುಚರಿತೆ’ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲದೇ ನೀಲಕಂತಾಚಾರ್ಯನ ಅರಾಧ್ಯ ಚಾರಿತ್ರ’, ಕಾಶಿಕಾಂದದ ಚನ್ನೇರನ ‘ಜಂಗಮ ತಾರಾವಳಿ’, ಗುಬ್ಬಿಯ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನ ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಮರಾಣ’, ಮುರಿಗ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರನ ‘ಹಮ್ಮೀರ ಕಾವ್ಯ’, ನಂಜುಂಡದೇವನ ‘ಭೃರವೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ’, ಬಸವಲಿಂಗದೇಶಿಕರ ‘ಶಿವಾಧಿಕ್ಯ ಮರಾಣ’, ದೇವಕವಿಯ ‘ಮರುಳಸಿದ್ಧಕಾವ್ಯ’, ಉತ್ತರದೇಶದ ಬಸವಲಿಂಗರ ‘ಬಸವೇಶ್ವರ ಮರಾಣ ಕಥಾಸಾಗರ’, ಗರಣಿಯ ಬಸವಲಿಂಗರ ‘ಬಸವೇಶ್ವರನ ಕಾವ್ಯ’, ಚನ್ನಬಸವ ಕವಿಯ ‘ರೇವಣ ಸಾಂಗತ್ಯ’. ವಿರಕ್ತ ತೋಂಟದಾರ್ಯನ ‘ಪಾಲ್ಯಾರಿಕ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಮರಾಣಂ’, ಸಿದ್ಧೇಶ ‘ತಗರ ಪವಾಡ’, ಕವಿ ರೇವಣಸಿದ್ಧನ ‘ಮರುಳಸಿದ್ಧದೇವರ ಚರಿತ್ರ’, ಕವಿಮರುಳಸಿದ್ಧನ ‘ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ಚಾರಿತ್ರ’, ದೇವಚಂದ್ರನ ‘ರಾಜಾವಳಿ ಕಥಾಸಾರ’, ರಾಮಗಿರಿಯ ನಾಗಭಾಷಣ ‘ಮರುಳಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ’, ಚನ್ನಪ್ರಕಾವಿಯ ‘ಶರಣ ಲೀಲಾಮೃತ’ ತಿಲಕಪುರದ ಸೋಮ ‘ಚತುರಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ’, ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ‘ಮತಸ್ಥಲ ಹೌರಣ’ ಅಲ್ಲದೇ ಪಮ್ಮೆಶೆಟ್ಟಿ, ಶಾಂತನಿರಂಜನ, ಸೆಜ್ಜೆಯ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ, ಪಂಡಿತ ಮಲ್ಲಿಕಾಚಾರ್ಯನ ಇವರೆಲ್ಲ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸ್ತುತಿಗೃಹಿದ್ದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲವನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಜಗದ್ಗುರು ರೇವಣಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಫಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವುಗಳಿಂದರೆ ಹೊಲ್ಲಿಪಾಕಿಯಲ್ಲಿ ಜನನ, ಕಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ ರಕ್ಷಣೆ, ಜಮ್ಮಾರು ಶಿವಾಲಯ-ಬನದೇವಿಯರಿಗೆ ಕೃಷಿ ಪಾಠ, ಮಾಸನೂರು ಶಿವಾಲಯ, ರಾಜ್ಯಸ ಮಿಥುನ ಸಂಹಾರ ಅವುಗಳಿಂದ ವಿಧ್ಯ ತಯಾರಿಸಿ ಒಂದು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ, ಕಲ್ಯಾಣದ ಗಾಣದ ಕಲ್ಲಿಶೆಟ್ಟಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣ ನೀಡಿದ್ದು, ಮಂಗಳವಾಡದಲ್ಲಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ಗರ್ವಭಂಗ, ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಭಸ್ತು ನೀಡಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು, ಹೊಲ್ಲಿಪುರದಲ್ಲಿ ಗೋರಕ್ಷಕನ ಗರ್ವಭಂಗ ಆತನಿಗೆ ಏರಶೈವ ಉಪದೇಶ, ಬಿಜ್ಜಳ ಕರ್ವರ ಜೋಗಿಯಿಂದ 12ಸಾವಿರ ಕನ್ನೆಯರ ಬಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದು, ರಾಜೀಂದ್ರ ಜೋಳ, ವಿಜಯೀಂದ್ರ ಜೋಳ, ಜೇರ, ಮಲೆಯಾಳ, ಗೋಳ, ಗುರ್ಜರ, ನೇಪಾಳ ರಾಜರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು, ಮಂಗಳವಾಡ, ಕಲ್ಯಾಣ, ಜೋಳರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರು, ಚಂಗಣೀಗಿಲ ಮಂಟಪ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚರ್ಚೆ, ಹರಿಗೋಲಿನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇ ತುಂಬಿದ ತೊರೆ ದಾಟಿದರು, ಕಂಢೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನದಿ ದಾಟಿದರು ಇದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನ ಜನನ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದದ್ದು, ಶಾಂತಮುತ್ತಯ್ಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗ, ಕುರಿಗಳ ಬದುಕಿಸಿ ಹಾಲುಮತದವರಿಗೆ ಗುರುವಾದ ಬಗೆ, ಅವರ ಜೀವನ ಸಾಧನೆ, ಲಿಂಗೈಕೃರಾದುದು ಮುಂತಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಹರಿಹರನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಚರಿತ್ರೆ ಚತುರ್ಮುಖಿ ಬೊಮ್ಮರಸನಲ್ಲಿ ವಿರಾಟ ಸ್ವರೂಪ ತಾಳುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗಪುರಾಣ ಹಾಗೂ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಹರಸಿದ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿ ವಿಶೇಷವೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಲುಮತಪುರಾಣದಲ್ಲಂತೂ ಜಗದ್ಗುರುಗಳ ಮಹತ್ತಿ ಜೀತಿತವಾಗಿದೆ. ಶಿವಸಿದ್ಧ

ಬೀರೇಶನಿಗೆ ಹರಸಿದ ಜಗದ್ಗಳುಗಳು “ಗುರುತಿಷ್ಠರು ಸಂತಸದಿಂದ ಬಾಳಿ”ರೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ರಂಭಾಪರೀ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ರುದ್ರಮುನಿಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಬಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕಿ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ದೇಹಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಇಕ್ಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಜ್ಞಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಆದ ಜಗದ್ಗಳು ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚ ಆಜಾರ್ಯರಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವೀರಶೈವಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಣಳಿ ಬಂದವರು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು. ಬಸವಾದಿ ಶರಣರ ಹಿರಿಯ ಸಮಾಲೀನರಾದ ಜಗದ್ಗಳು ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು. ಭೂಲೋಕದ ಜನರನ್ನು ಉದ್ದಾರ ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗ ಕೃಗೋಂಡು ಬಂದವರು. ಶಿಷ್ಟರ ರಕ್ಷಣೆ ದುಷ್ಪನಿಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತ ಅಚಲನಿಷ್ಠೆ, ಅದಮ್ಯ ಕಲಿತನ ಅಫಟಿತ ಘಟನೆಗಳು ರೂಪಾರಿ ಎನಿಸಿದರು. ಕವಿ ಚತುರ್ಮುಖಿ ಬೊಮ್ಮರಸ ಸಕಲ ಜೀವ ಜಂತುಗಳನ್ನುದ್ದರಿಸಿ ಶಿವತತ್ವವನ್ನು ಭಕ್ತಗುಣಕ್ಕೆ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿದರು. ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕುಲಗುರು-ರಾಜಗುರುಗಳಾಗಿ, ಹದಿನೆಂಟು ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಲಿಂಗ ನೀಡಿ, ಬಡವ-ಬಲ್ಲಿದ, ಮೇಲು-ಕೇಳು, ಪಂಡಿತ-ಪಾಮರನೆನ್ನದೆ ಗುಡಿಸಿಲಿನಿಂದ ಗುರುಮನೆ-ಅರಮನೆಗೆ ಸಾಗಿ ಸಕಲರನ್ನು ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಕಂಡು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕೋನೆಗೆ ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕಿಯ ಸೋಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕರಾದರು. ಹೀಗೆ ಶಾಸನ, ವಚನ, ಜಾನಪದ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಗಟ್ಟಿದ ಜಗದ್ಗಳುವಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮನಗಾಳಬಹುದು.

ಕೋನೆಟಿಷ್ಟ್ರೇಗಳು

1. ವಿದ್ಯಾಶಂಕರ ಎಸ್. (ಸಂ) (2001). ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರ ವಚನ ಸಂಪುಟ- ಸ.ವ.ಸಂ.4. ಕನ್ನಡ ಮುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು. ವ.ಸಂ. 1701.
2. ರಾಜೂರು ವೀರಣ್ಣ (ಸಂ.) (2001). ಶಿವಶರಣೆಯೆ ವಚನಸಂಪುಟ, ಸ.ವ.ಸಂ.5. ಕನ್ನಡ ಮುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು. ವ.ಸಂ 37
3. ಅದೇ. ವ.ಸಂ. 378
4. ಸ್ವಾಯಂಭುವಾಗಮ, ಪಂಚಾರಾಥ್ಯೋಪತ್ತಿ (9ನೇ ಪಟಲ), 10.
5. ಗುರುವಂಶಕಾವ್ಯ 33.
6. ವೀರಾಗಮ, ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪ ಪಟಲ-II.4
7. Times of India (Jun 23, 2012), Bengaluru.
8. ಕಲಬುಗಿ ಎಂ. ಎಂ (1999). ಹರಿಹರನ ರೇವಣಿಸಿದೇಶ್ವರದೇವರ ರಗಳಿ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
9. ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮ 1-42
10. ನೀಲಕಂಠಶಿವಾಚಾರ್ಯನ ಶ್ರೀಯಾಸಾರ. ಭಾಗ-1
11. ಮಂಕಪುರ ಎಂ. ಎಸ್. (1980). ಮಲ್ಲಣ ಕವಿಯ ರೇವಣಿಸಿದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ 1-19, ಶ್ರೀ ಮುರುಫಾಮರ, ಧಾರವಾಡ.
12. ಅದೇ.

13. ಒಸವಾರಾಧ್ಯ ಎನ್. (1986). ಸಂಪಾದನೆಯ ಪರ್ವತೀಶ : ಜರುರಾಚಾರ್ಯ ಚಾರಿತ್ರ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು.
14. ನೇಗಿನಹಾಳ ಎಂ. ಬಿ (ಸಂ.) (2000). ರಾಘವಾಂಕ: ಸಿದ್ಧರಾಮ ಚಾರಿತ್ರ. ವೀರಶ್ವೇವ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ತೋಟದಾರ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನ ಮತ, ಗದಗ.
15. ಸರಾರು ತಾ. ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳ, ಮುಖೀಕೇಂದ್ರ. ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಾಲುಮತದ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರೇವಣಿಸಿದ್ದರ ಲಿಂಗೋಽಧವ ಮೂರಿಂ ಕಾಣಿಸಿಗೊಡುತ್ತೇವೆ.
16. ಮೂರೋಂಕ್ತ-8
17. ವಾಲಿ ಎ.ಸಿ. (2012). ಸಂಜೀವಿನಿ. ಕಿರಣ ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ; ಭಂಡಿವಾಡ.. ಈ ಮಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಬರೆದ ಸಂದೇಶದ ಬರಹದಲ್ಲಿ.
18. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳು. (2001). ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ಏ.ಎ. ಹಂಪಿ
19. ವಾಲಿ. ಎ.ಸಿ. (2010). ಜರುರಾಚಾರ್ಯ ಚಾರಿತ್ರ : ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ. ಅಪ್ರಕಟಿತ ಪಿ.ಎಚ್‌ಡಿ ಮಹಾಪ್ರಬಿಂಧ, ಮತ್ತ 286
20. SII XV, 55
21. ಮೂರೋಂಕ್ತ-19, ಮತ್ತ 287
22. ಮೂರೋಂಕ್ತ-11 ಮ.287–288
23. ಅದೇ. ಮ. 289
24. ಜನ್ಮಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ (1958). ವೀರಶ್ವೇವ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ ಚರಿತ್ರ. (ಶ್ರೀ ರೇವಣಿಸಿದ್ದರು, ಬ್ಯಾಡಗಿ) ಶ್ರೀ ನಿರಂಜನ ಚನ್ನಬಸಚವ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಮುಖ್ಯನ್ಸ್ವಾಮಿ ವೀರಕ್ತ ಮತ, ಬ್ಯಾಡಗಿ. ಪು327
25. ಮೂರೋಂಕ್ತ-20, ಮ. 343
26. ನಾಗರಾಜ ಎಂ.ಜಿ. (2009). ವೀರಶ್ವೇವ ಆಕರಗಳು. . ಶ್ರೀ ಮದ್ವಂಭಾಮರಿ ಪೀಠ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಬಾಳಿಹೊನ್ನಾರು. ಮ250
27. ಮೂರೋಂಕ್ತ-19, ಮ. 287.
28. ಇ.ಅ.ಸಂ 6–7 ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
29. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳು. (2000). ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
30. ವಾಲಿ ಎ.ಸಿ. (2012). ಸಂಜೀವಿನಿ. ಕಿರಣ ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ; ಭಂಡಿವಾಡ.. ಮ. 20
31. ಕಲಬುಗ್ರ. (2001). ಸಂಕೀರ್ಣ ವ.ಸಂ-1. ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾದಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು. ವ.ಸಂ. 275 ಮ. 319.
32. ಅದೇ. ವ.276, ಮ. 319
33. ಹಿರೇಮತ. (2001). ಸಂಕೀರ್ಣ ವಚನ ಸಂಪುಟ-4. ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾದಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು. ವ 29, ಮ. 351.
34. ಅದೇ. ವ 27, ಮ. 455
35. ಮಲ್ಲಾಪುರ. (2001). ಚೆನ್ನಬಸವಣಿನವರ ವಚನ ಸಂಪುಟ. ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾದಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ವ 247, ಮ. 370

36. ಮೂವೇಂಕ್ತು-2, ಪು. 57
37. ಮೂವೇಂಕ್ತು-1, ವ 1746, ಪು. 497
38. ಮೂವೇಂಕ್ತು-33,
39. ಶಿವಣಿ. (2001). ಸಂಕೀರ್ಣ ವಚನ ಸಂಪುಟ. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾದಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು. ವ.24, ಪು. 30.
40. ಅದೇ. ವ.709, ಪು. 399
41. ಮೂವೇಂಕ್ತು-1, ಪು. 466
42. ಅದೇ. ಪು. 467
43. ಕಡಕೋಳ ಮದಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಪದಗಳು
44. ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫರ ತತ್ವಪದಗಳು
45. ಕಾಡೆ ಜಿ.ಬಿ (ಸಂ.). (1973). ಕಾಡಮಾಗಳು. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೃಸಾರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೃಸಾರು.
46. ಅದೇ.
47. ಅದೇ.
48. ಶಕುಂತಲಾ ಗೋಪಶೇಟ್ಟಿ. (2006). ರೇವಣಸಿಧ್ಧ : ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ, ಅಪ್ರಕಟಿತ ಪಿ.ಎಚ್‌ಡಿ ಮಹಾಪ್ರಭಂಧ, ಪು. 300
49. ಅದೇ. ಪು. 301